

Viðauki

við reglur um eldvarnir í fiskiskipum.

EFNISYFIRLIT.

1. Eldskynjunar- og eldviðvörunarbúnaður í fiskiskipum með mestu lengd 15 metrar eða meiri.
2. Fastur slökkvibúnaður vélarúms.
3. Reykköfunartæki.

1. Eldskynjunar- og eldviðvörunarbúnaður í fiskiskipum með mestu lengd 15 metrar eða meiri.

1.1. Allur eldviðvörunar- og eldkynjunarbúnaður í fiskiskipum, hvort heldur sjálfvirkur eða handvirkur, skal vera viðurkenndur af Siglingamálastofnun ríkisins.

1.2. Sjálfvirkum búnaði, sem skynjar og gerir viðvart um óeðlilegt reykmagn eða lofthitastig, skal komið fyrir f:

1.2.1. öllum vélarúnum búnun brennsluolíubúnaði eða öðrum búnaði, sem eldhættu stafar af.

1.2.2. vistarverum áhafnar í samræmi við ákvæði gr. 1.4.

1.2.3. geymslurýmum, vinnurýmum og stjórnýmum, þar sem slíkt, að mati Siglingamálastofnunar ríkisins er talið nauðsynlegt.

Í sérihverju þessara rýma skal a. m. k. einn skynjari vera reykskynjari. Þó skal í eldhúsi og eldhúskrók koma fyrir hitaskynjara í stað reykskynjara.

Búnaðurinn skal þannig gerður, að bilunar í honum verði umsvifalaust vart.

1.3. Gerð og staðsettning skynjara og viðvörunarhljóðgjafa er háð samþykki Siglingamálastofnunar ríkisins. Skal senda stofnuninni teikningu í 3 eintökum, er sýni staðsettningu skynjara, stjórnstöðvar, viðvörunarhljóðgjafa og handboða. Teikningin skal m. a. greina frá tegund stjórnstöðvar og skynjara, gerð rafstrengja og tengingu búnaðarins við rafbúnað skipsins.

1.4. Í vistarverum skal búnaði skv. gr. 1.2. komið fyrir í öllum svefnklefum, á göngum, í stigaopum, í eldhúsum og rýmum, þar sem rafhitahöld eða olíukynditeki eru staðsett.

1.5. Skynjara í vélarúni skal staðsetja þannig, að umsvifalaust verði vart við eldsupptök án tillits til þess, hvar eða við hvaða aðstaður eldsupptökum verða.

1.6. Skynjurum skal komið fyrir í samræmi við leiðbeiningar framleiðanda og þannig, að eldsupptaka verði sem fyrst vart. Varast ber að staðsetja skynjara nálægt loftræstipum, og þar sem hætt er á að þeir verði fyrir skemmdum. Skynjari, sem staðsettur er undir lofti, skal aldrei vera nærrí þili en 0,5 metra, ef því verður við komið.

- 1.7. Mesta fjarlægð milli einstakra skynjara skal vera sem hér segir:

Tegund:	Mesta göfliflattarmál fyrir hvern skynjara	Mesta beina fjarlægð milli skynjara
Hitaskynjarar	37 m ²	9 m
Reykskynjarar ...	74 m ²	11 m

Siglingamálastofnunin getur gert kröfum um minni fjarlægð milli skynjara í rýmum, þar sem loftskipi eru ör, á göngum þar sem loftstrauma gætir og í rýmum með sterku loftútblestri (undirþróstingi).

- 1.8. Á sérhverju afmörkuðu svæði skipsins, þ. e. vistarverum, vinnusvæðum eða vélarrúmi, og á hverju þílfari skal koma fyrir a. m. k. einum viðvörunarrofa, þ. e. handboða, sem setur eldvíðvörunarbúnað skipsins af stað. Aldrei skulu vera meira en 15 metrar milli rofa.
- 1.9. Viðvörun um eld eða reyk skal gefin með hljóðögjum sem eru þannig staðsettir, að hljóðmerkja frá þeim verði umsvifalaust vart alls staðar í vistarverum skipsins, í brú, vinnurýmum og vélarrúmum. Minnst einn viðvörunarhljóðgjafi skal vera á hverju afmörkuðu svæði skipsins og a. m. k. einn á hverju þílfari. Aldrei skulu vera meira en 15 metrar milli viðvörunarhljóðgjafa í vistarverum og vinnurýmum.
- 1.10. Viðvörunarhljóðgjafin skal vera bjalla, flauta eða sírena, sem gefur skær stutt hljóðmerki. Hljóðmerkin skulu vera auðgreinanleg frá öðrum viðvörunarhljóðmerkjum skipsins.
- 1.11. Handboðar og skynjarar skulu tengast öllum viðvörunargjöfum. Í skipum 100 brl. og stærri, skal eldskyjunar- og eldvíðvörunarbúnaður fyrir vélarúm vera á straumás, sem er aðskilin frá öðrum eldskyjunararbúnaði og eldvíðvörunarbúnaði skipsins. Í skipum 300 brl. og stærri, og í skipum afbrigðilegrar gerðar, getur Siglingamálastofnunin gert kröfum um aðgreindan skynjunarbúnað fyrir einstaka eða aðskilda hluta skipsins á þann hátt, að við stjórnstöð sé samstundis unnt að greina, hvadan viðvörunin er gefin.
- 1.12. Skynjarar og viðvörunarhljóðgjafar skulu tengast aðalrafþúnaði skipsins og geymum fyrir neyðarlýsingu, þannig að búnaðurinn tengist sjálfvirkt neyðarljósageymum, verði aðalrafþúnaður skipsins óvirkur. Hafi búnaðurinn sjálfstæða rafgeyma til notkunar í neyðartílvíkum, skulu rafgeymarnir tengdir hleðslutæki, sem tryggir að geymarnir hafi ávallt fulla hleðslu.
- 1.13. Leiðbeiningum um búnaðinn, þróun hans og viðhald, skal komið fyrir á heppilegum stað í skipinu.
- 1.14. Viðvörunarbúnaðurinn skal prófaður árlega, um leið og búnaðarskoðun skipsins fer fram. Siglingamálastofnunin getur falið aðilum, sem til þess hafa fengið sérstaka viðurkenningu stofnunarinnar, að annast þróun og eftirliti með búnaðinum.
- 1.15. Siglingamálastofnun ríkisins getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessara reglna, ef annar búnaður eða annað fyrirkomulag telst jafnigildi þess, að reglum þessum sé fullægt.
- 1.16. Reglu þessar ná til allra fiskiskipa með mestu lengd meiri en 15 metrar, sem smíði er hafin á eftir 1. sept. 1984. Öll fiskiskip 500 brl. og stærri, skulu fullnægja ákvæðum þessara reglna við fyrstu búnaðarskoðun, sem gerð er eftir 1. janúar 1985. Fiskiskip 150—500 brl. skulu fullnægja ákvæðum þessara reglna við fyrstu búnaðarskoðun, sem gerð er eftir 1. janúar 1986. Fiskiskip undir 150 brl. en með

mestu lengd meiri en 15 metrar, skulu fullngægja ákvæðum þessa reglna við fyrstu búnaðarskoðun eftir 1. janúar 1987.

2. Fastur slökkvibúnaður vélarúms.

2.1. Almenn ákvæði.

- 2.1.1. Vélarúm fiskiskipa, sem búin eru aðalvélum, hjálparvélum eða hvers kyns búnaði fyrir brennsluolið, skulu búin gasslökkvibúnaði í samræmi við ákvæði greinar 2.2. eða öðrum hlíðstæðum fóstum slökkvibúnaði vélarúms, sem viðurkenndur hefur verið af Siglingamálastofnun ríkisins.
- 2.1.2. Siglingamálastofnun getur veitt undanþágu frá einstökum ákvæðum þessara reglna, ef umraedd ákvæði, að mati Siglingamálastofnunar, teljast óeðileg og ónaðsynleg og öruggi skipsins telst ekki lakar en ella.
- 2.1.3. Búnaðinn skal yfirlara og profa eftir því sem mögulegt er, og a. m. k. álega. Siglingamálastofnunin getur falið aðilum, sem til þess hafa fengið sérstaka viðurkenningu stofnunarinnar að annast þrófun og eftirlit með búnaðinum.
- 2.1.4. Fiskiskip, sem búin eru fóstum slökkvibúnaði í vél- og ketilrúmi í samræmi við ákvæði 6. greinar núgildandi reglna um eldvarnir í fiskiskipum, skulu álitin fullnægja ákvæðum þessara reglna.
- 2.1.5. Reglur þessar gilda um öll fiskiskip 500 brl. og stærri, og um þau vélarými annarra fiskiskipa, sem þegar eru búin fóstum slökkvibúnaði. Reglurnar gilda einnig um fiskiskip með mestu lengd 15 metrar eða meiri, sem smíði er hafin á eftir gildistóku þessara reglna. Þá skulu önnur fiskiskip, 100 brl. og stærri, þar sem aðalvél er endurnýjuð, fullnægji ákvæðum þessara reglna við fyrstu vélbúnaðarskoðun, sem fram fer að því verki loknu.

2.2. Gasslökkvibúnaður.

2.2.1. Almenn ákvæði.

- 2.2.1.1. Gasslökkvibúnaður, sem komið er fyrir í skipum, skal vera viðurkenndur af Siglingamálastofnun ríkisins. Gasslökkvibúnaðinn má aðeins nota í vélarúnum skipa.
- 2.2.1.2. Lagnir gasslökkvimiðils frá geymsluhylki að dreifistútum skulu búnar stjórnloka. Lokinn skal vera handstýrður, annaðhvort beint eða með fjarstýringu. Sjálfvirk stjórnun stjórnlokans er óheimil. Gangi skal þannig frá lokanum og öðrum hlutum búnaðarins, að gasslökkvimiðill geti ekki vegna mistaka komist úr geymsluhylkjunum. Sé stjórnokinn búinn fjarstýribúnaði, skal fjarstýribúnaðurinn þannig gerður, að hann sé nothæfur, þó mikill eldur sé í vélarúmi. Sé fjarstýribúnaðurinn rafdrifinn, skal hann tengjast neyðarrarforkugjafa skipsins, nema að búnaðinum tilheyri sérstök rafhlada til notkunar í neyðartilvikum.
- 2.2.1.3. Fyrirkomulag lagna og stúta skal vera þannig, að dreifing gassins um vélarúmid verði sem jöfnust og áhrifamest. Öll op að vélardúminu skulu búin tryggum og handhægum lokunarbúnaði. Lokunarbúnaðurinn skal vera fjarstýrður, ef lokunin, að mati Siglingamálastofnunarinnar, að öðrum kosti, er af seinvirke.
- 2.2.1.4. Stjórbúnaður gasslökkvibúnaðarins, þ. e. handfang eða rófi, skal staðsettur á aðgengilegum stað utan vélarúms og utan þess

- svæðis, sem lokast getur af, ef eldsvoða ber að höndum. Handfangið eða rofinn skal greinilega merktur því rými sem við á. Að jafnaði skal leitast við að staðsettja stjórnúnað gasslökkvibúnaðarins við útgöngudyr að opnu þilfari. Staðstetting og fyrirkomulag búnaðarins er háð samþykki Siglingamálstofnunarinnar.
- 2.2.1.6. Stjórnúnaðurinn skal greinilega merktur. Hann skal vera einfaldur og öruggur í notkun. Skal við stjórnúnaðirrin setja upp leiðbeiningar um notkun búnaðarins.
- 2.2.1.7. Sé gasslökkvimiðill ætlaður til notkunar í meira en einu rými, þarf heildarmagn gasslökkvimiðils ekki að vera meira en svo, að fullnægjandi sé fyrir það rými, sem stærst er.
- 2.2.1.8. Geymsluhylkjum skal komið fyrir í samræmi við leiðbeiningar framlieðanda.
- 2.2.1.9. Geymsluhylkin skulu smíðuð undir eftirliti viðurkenndra aðila og bera áletrun þeirra. Hylki skal auðkenna með nafni framleiðanda og framleiðslunúmeri.
- 2.2.1.10. Eftir að uppsettingu búnaðarins er lokið, skal hann prófaður í viðurvist eftirlitsmanns Siglingamálastofnunarinnar að svo miklu leyti sem hægt er.
- 2.2.2. HALON 1301 — slökkvibúnaður (Total flooding).
- 2.2.2.1. HALON 1301 — slökkvibúnað er því aðeins heimilt að nota í fiskiskipum, að búnaðurinn fullnægi ákvædum greina 2.2.1 og 2.2.2.
- 2.2.2.2. Rými þau, sem búin eru HALON 1301 slökkvibúnaði, skulu búin aðvörunarsírenu, nema að viðkomandi rými séu varanlega lokud og ómönnum. Aðvörunarsíren skal gefa viðvörun áður en unnt er að opna stjórnlokann.
- 2.2.2.3. Hljómur aðvörunarsírenu skal vera bæði auðgreinanlegur og auðheyranlegur hvar sem er í vélarúminu, þó svo allur vélbúnadur þess sé í gangi samtímis. Sé sírenan rafknúin, skal hún tengd neyðarrarfugjafar skipins.
- 2.2.2.4. Aðalvélar, hjálpavélar og loftblásarar viðkomandi vélarúms skulu þannig útbúin, að eldsneytis- eða aftsífersla til þejrra stöðvist sjálfkrafa áður en unnt er að opna fyrir stjórnlokann. Magn HALON 1301 — slökkvimiðils skal við eðlilegan loftþrysting og lofthitastig vera minnst 4,25% og mest 7% af heildar-rúmtaki vélarúmsins. Við útreikning á rúmtaki þess skal taka með rúmtak reisna, loftstokka, ganga og annarra hluta rýmisins, sem ekki eru aðskildir frá vélarúminu með loftþéttum lokunar-búnaði. Jafnframt skal taka tillit til lofts á loftkúrum vélum og tækja. Við rúmmálsútreikninga skal miða við að rúmstúull HALON 1301 sé $0,16 \text{ m}^3/\text{kg}$.
- 2.2.2.6. Hæfilegur fjöldi stúta skal vera undir gólfí vélarúms.
- 2.2.2.7. Fyrirkomulagið skal vera þannig, að tilskilið magn slökkvimiðils geti fyllt vélarúmid á minna en 20 sek.
- 2.2.2.8. Geymsluhylki fyrir HALON 1301 skal geyma í sérstökum rými utan vélarúms, á öruggum og aðgengilegum stað. Rýmið skal

vera vel einangræð og loftræst. Öll op að slíku rúmi skulu vera frá opnu þilfari. Öll þil og þilförlýmisins, sem liggja að vistarverum, vinnurýmum, lestarýmum og vélarýmum, skulu vera fullkomlega loftþétt. Þó er unnt að fallast á að geymsluhylin sé stáðsett í vélarúmi, ef eftirfarandi ákvæðum er fullnægt:

- Hylkjunum skal komið fyrir á öruggum stað, þar sem hvorki þau né stjórnlokinn verður fyrir hnjasí eða skemmdum. Setja skal sérstaka hlíf utan um hylin og stjórnlokann, sé þess talin þórf.
- Hylin skulu búin þrýstímæli og öryggisventli, sem opnar fyrir slökkvimiðlinn, ef þrýstingur í hylinu verður óeðlilega hárr. Jafnframt skal hylkið búið viðvörunarþúnaði, sem gerir viðvart et slökkvimiðill lekur út af hylinu.
- Eldur í vélarúminu skal ekki koma í veg fyrir, að búnaðurinn sé áfram í nothæfu ástandi og að eftir sem áður sé unnt að opna fyrir stjórnlokann.

2.2.3. CO₂ — slökkvibúnaður (Total flooding).

2.2.3.1. CO₂ — slökkvibúnað er því aðeins heimilt að nota í fiskiskipum, að hann fullnægi ákvæðum greina 2.2.1. og 2.2.3.

2.2.3.2. Rými þau, sem búin eru CO₂ — slökkvibúnaði, skulu búin aðvörunarsfenu, nema að viðkomandi rými séu varanlega lokuð og ómónnuð. Aðvörunarsfrenan skal gefa viðvörun í nokkurn tíma, minnst eina mínuðu, áður en unnt er að opna stjórnlokann.

2.2.3.3. Hljómur sínunnar skal vera bæði auðgreinanlegur og auðheyranlegur, hvar sem er í vélarúminu, þó svo allur vélbúnar þess sé í gangi samtímis. Sí sínan rafsknúin, skal hún tengd neyðarrarforkugjafa skipsins.

2.2.3.4. Áðalvélar, hjálparvélar og loftblásarar viðkomandi vélarúms skulu þannig útbúin, að eldsneytis- og aftilfarsla til peirra stöðvist sjálfskrafa, áður en unnt er að opna fyrir stjórnlokann. Magn CO₂ — slökkvimiðils í vélarúmi skal við eðlilegan loftþrýsting og lofthitastig aldrei vera minna en 35% af heildar-rúmtaki vélarúmsins. Við útreikning á rúmtaki þess skal taka með rúmtak reisna, loftstokka, ganga og annarra hluta rýmisins, sem ekki eru aðskildir frá vélarúminu með loftþéttum lokunarþúnaði. Jafnframt skal taka tillit til lofts á loftkútum vélá og tækja. Við rúmmálsútreikninga skal miða við að rúmustuðull CO₂ sé 0,56 m³/kg.

2.2.3.5. Fyrirkomulag búnaðarins skal vera þannig, að tilskilið magn CO₂ geti fyllt vélarúmid á skemmrí tíma en 2 mínuðum.

2.2.3.6. Lagnir fyrir CO₂ — slökkvimiðil skulu vera úr stáli eða óðru sambærilegu efni. Efnið skal vera ekki vera minni en sýnt er í töflunum hér að neðan.

Þvermál lagna fyrir CO ₂ .	
Magn (kg).	Þvermál (mm).
45	13
100	19
135	25
275	32
450	38
1100	50
2000	76

Efniþykkt lagna fyrir CO ₂ .		
Ytra þvermál D (mm)	Lagnir frá CO ₂ hylkjum að stjórnloka.	Lagnir frá stjórnloka að stútum.
21,3—26,9	3,2	2,6
30,0—48,3	4,0	3,2
51,0—60,3	4,5	3,6
63,5—76,1	5,0	3,6

- 2.2.3.8. Lagnir skal leggja þannig, að þær verði ekki fyrir hnjasí. Skulu þær vera úr heildregnu viðurkenndu efni og ryðvarðar. Þegar uppsettingu búnaðarins er lokið, skulu lagnirnar þrýstiprófaðar. Skal sá hluti lagnarinnar, sem stöðugur þrýstingur er á, prófast við 13 N/mm² þrýsting og himm hluti lagnanna við 2,5 N/mm². Hæfilegur fjöldi stúta skal vera undir gólfí vélarúms.
- 2.2.3.9. Geymsluhylki fyrir CO₂ — slökkvimiðöl skal geyma í sérstöku rými utan vélarúms á öruggum og aðgengilegum stað. Rýmið skal vera vel einangrað og loftrað. Öll op að slíku rými skulu vera frá opnu þilfari. Öll þil og þilfør rýmisins, sem liggja að vistarverum, vinnurýnum,lestarrýnum og vélarúnum, skulu vera fullkomlega loftþétt.
- 2.2.3.10. Einstefnuloki skal vera við hvert hylki, þannig að unnt sé að aftengja þau, án þess að búnaðurinn verði við það óstarfhæfur eða CO₂ leki út.
- 2.2.3.11. Unnt skal vera að prófa búnaðinn með lofti, án þess að CO₂ leki út úr lógnum eða hylkjum.

3. Reykköfunartæki.

- 3.1. Öll fiskiskip 300 brl. og stærri, skulu búin tvennum reykköfunartækjum af viðurkenndri gerð.
- 3.2. Öll fiskiskip 100 brl. og stærri, en minni en 300 brl., sem búin eru lokuðu hlífðarþilfari, skulu búin reykköfunartæki af viðurkenndri gerð.
- 3.3. Hverju reykköfunartæki skal fylgja líflína úr hitaþolnu efni, ekki styttri en 20 metrar. Hverju tæki skulu einnig fylgja nægar loftbirgðir í samræmi við ákvæði greinar 3.4.
- 3.4. Í skipum undir 500 brl. skulu loftbirgðir hvers reykköfunartækis duga til a. m. k. einnar klukkustundar notkunar miðað við 30 litra loftnotkun á mínnítu. Í skipum

500 brl. og stærri, skulu loftborgðir hvers tækis duga til a. m. k. tveggja klukkustunda notkunar.

- 3.5. Reykköfnunartaki skal færa til skoðunar annað hvert ár. Siglingamálastofnunin getur falid aðilum, sem til þess hafa fengið sérstaka viðurkenningu stofnunarinnar, að annast þrófun og eftirlit með takjunum.
- 3.6. Fiskiskip, sem reglur þessar ná til, skulu fullnægja ákvæðum þessara reglna við fyrstu búnaðarskoðun, sem gerð er eftir 1. apríl 1985.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt heimild í lögum nr. 52, 12. maí 1970, um eftirlit með skipum, staðfestast hér með til að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt falla úr gildi ákvæði 6., 9. og 21. greina reglna um eldvarnar í fiskiskipum, nr. 260, 1969. Einnig falla úr gildi ákvæði liðs A. 5., 8. greinar og liðs A. 5., 20. greinar sömu reglna.

Samgönguráðuneytið, 15. ágúst 1984.

Matthías Bjarnason.

Kristinn Gunnarsson.

Viðauki

við reglur um eldvarnir í fiskiskipum.

EFNISYFIRLIT.

1. Eldskynjunar- og eldviðvörunarbúnaður í fiskiskipum með mestu lengd 15 metrar eða meiri.
2. Fastur slökkvibúnaður vélarúms.
3. Reykköfunartæki.

1. Eldskynjunar- og eldviðvörunarbúnaður í fiskiskipum með mestu lengd 15 metrar eða meiri.

1.1. Allur eldviðvörunar- og eldkynjunarbúnaður í fiskiskipum, hvort heldur sjálfvirkur eða handvirkur, skal vera viðurkenndur af Siglingamálastofnun ríkisins.

1.2. Sjálfvirkum búnaði, sem skynjar og gerir viðvart um óeðlilegt reykagni eða lofthitastig, skal komið fyrir f:

1.2.1. öllum vélarúnum búnnum brennsluolíubúnaði eða öðrum búnaði, sem eldhættu stafar af.

1.2.2. vistarverum áhafnar í samræmi við ákvæði gr. 1.4.

1.2.3. geymslurýmum, vinnurýmum og stjórnýrýmum, þar sem slíkt, að mati Siglingamálastofnunar ríkisins er talið nauðsynlegt.

Í sériherju þessara rýma skal a. m. k. einn skynjari vera reykskynjari. Þó skal í eldhúsi og eldhúskrók koma fyrir hitaskynjara í stað reykskynjara.

Búnaðurinn skal þannig gerður, að bilunar í honum verði umsvifalaust vart.

1.3. Gerð og staðsettning skynjara og viðvörunarhljóðgjafa er háð sampaðki Siglingamálastofnunar ríkisins. Skal senda stofnuninni teikningu í 3 eintökum, er sýni staðsettningu skynjara, stjórnstöðvar, viðvörunarhljóðgjafa og handboða. Teikningin skal m. a. greina frá tegund stjórnstöðvar og skynjara, gerð rafstrengja og tengingu búnaðarins við rafbúnað skipisins.

1.4. Í vistarverum skal búnaði skv. gr. 1.2. komið fyrir í öllum svefnklefum, á göngum, í stigaopum, í eldhúsum og rýmum, þar sem rafhitahöld eða olíukynditeki eru staðsett.

1.5. Skynjara í vélarúni skal staðsetja þannig, að umsvifalaust verði vart við eldsupptök án tillits til pess, hvar eða við hvaða aðstaður eldsupptökum verða.

1.6. Skynjurum skal komið fyrir í samræmi við leiðbeiningar framleiðanda og þannig, að eldsupptaka verði sem fyrst vart. Varast ber að staðsetja skynjara nálægt loftræstiopum, og þar sem hætt er á að þeir verði fyrir skemmdum. Skynjari, sem staðsettur er undir lofti, skal aldrei vera nærrí þili en 0,5 metra, ef því verður við komið.